

Haugesunds Avis
Torsdag 26. april 2005

MENINGER

SITATET:

Ordene våre har vinger, men de flyr ikke alltid dit vi ønsker.
George Eliot

Om Vibrandsøy og arvinger

Jeg viser til avisens leder og artikler om forfallet på Vibrandsøy den 18. april 2005.

Som arving og legatar (testamentsarving) kan jeg si meg enig i det aller meste av det som skrives, men jeg savner en dypere analyse fra avisens side med hensyn til hvorfor det har blitt som det er blitt. Det er tross alt ikke mer enn noen uker siden Haugesunds Avis selv rapporterte at min bror og jeg ikke hadde lyktes i vårt forsøk på å få entlediget bobestyrer.

Ett av våre argumenter var nettopp forholdene rundt vedlikeholdet av bygningene på Vibrandsøy der min bror og jeg gjennom mer enn 12 år (dvs. fra advokat Bauges tid som hjelpeverge) har tatt opp spørsmål rundt vedlikehold. Dette er både en kulturhistorisk tragedie, men også en økonomisk skandale for boets del.

Som byggmester Arne Nilsen jr. helt riktig påpeker er det slik at utette tak hvor vannet trenger inn, ganske raskt fører til at en bygning forfaller til det punkt hvor den ikke kan reddes.

Min bror og jeg har gjentatte ganger påpekt taklekkasjer m.v. overfor bobestyrer og tingretten, som ikke har giddet å ta tak i forholdet og derved har bevirket at enkle reparasjoner til noen tusener eller titusener i stedet er blitt til millionutgifter for boet.

Problemet er imidlertid at slik loven er formulert og blir fortolket av domstolene er det i praksis umulig å få bobestyrer avsatt. Det er tingretten som bestemmer at bobestyrer skal avsettes, men dersom bobestyrer blir avsatt p.g.a. kritikkverdige forhold, så har heller ikke tingretten selv gjort jobben sin med å passe på hva bobestyrer foretar seg. Selvkritikk er vanskelig de fleste steder, men innen

Min bror og jeg har gjentatte ganger påpekt taklekkasjer m.v. overfor bobestyrer og tingretten, som ikke har giddet å ta tak i forholdet, skriver John F. Knutsen om tilstanden på Vibrandsøy. Han er en av arvingene til Ole Andreas Knutsen.

ARKIVFOTO: ØYVIND SÆTRE

domstolene er det nærmest umulig.

Det er også på denne bakgrunn, som et forsøk på å skjule kritikkverdige forhold, man skal se arvingenes manglende innsyn i boets dokumenter, som tør være kjent, og manglende innsyn i pengestrømmene i boet.

Det bør være et tankekors, også for politikerne som har laget loven, at tingrett og bobestyrer over lang tid (12 år) kan disponere store verdier

uten fullt innsyn verken fra eierne eller andre. Dette er et system som nærmest oppfordrer til misbruk. Heller ikke revisor

kan uttale seg til arvingene, men skal ha forhåndsgodkjennelse fra tingrett/bobestyrer fra gang til gang.

Sannheten er dessverre at bobehandlingen er en skandale på mange nivåer;

både en kulturhistorisk skandale, en økonomisk skandale og en rettssikkerhetsmessig skandale.

KOMMENTAR

JOHN F. KNUTSEN

Stavanger

«Bobehandlingen er en skandale»

La meg stikkordsmessig nevne ytterligere et par momenter:

Til tross for nesten 10 års «behandling» har Haugesund Tingrett ennå ikke greid å gjennomføre Gulating lagmannsretts dom av 30. juni 1995 vedrørende testamentsarvingenes krav i boet. Hva sier dette om den norske rettssikkerheten? Hvilken verdi har det å få rett dersom man må vente 10 år eller mer på oppfyllelse?

Og til dem som tror at det er arvingene som skor seg – samlede advokatregninger og bobestyrerhonorar ligger et eller annet sted over 15 millioner kroner.